

Health Care Personnel Ethics

Sukhit Phaosavadi MD*,
Surasak Taneepanichskul MD*, Yuen Tannirandorn MD*,
Vorapong Phupong MD*, Boonchai Uerpairojkit MD*,
Chumsak Pruksapongs MD*, Aurchart Kajanapitak MD*

** Members of Medical Association of Thailand*

Ethics has been considered as the most damaging issue in the Thai society for the past two to three years as if the society is at an ill level of ethics. Therefore, we are all dragged towards a potential disaster. The crisis takes out our social immunity and exposes us to being infected by this ugly and terrible disease⁽¹⁻³⁾ that is a lack of ethics.

These feelings are from every part of the country. Furthermore, this vulnerable moment is emerging for the first time as the change in Thai society is greatest. However, every one has kept silent, being afraid to raise the issue as it may result in distrust by the society and even the family⁽⁴⁾.

One of the factors of the social crisis is the repeated stimulation through all types of media that the average citizen is being taken advantage of by the justice system, by a person, or a group. Active, diligent, hard workers who strive for their life and family, and may not even earn enough money for food and shelter, are subject to bias by those very same media⁽⁵⁾. In these media, ethics has been intentionally abused and used as a tremendous weapon to destroy one another.

The authors wish to give an example. Observing the television, moderators on most channels express their sincere worry that the morality of the Thai society may be in decline. The expressions on their face and in their eyes, their tone of speech, and the contents of their discussion come into our living-dining-bed rooms without invitation. Should this kind of behavior be a good role model for our children?

In the present trans-cultural environment, the authors expect that future ethics code will change. How can we maintain ethics that are about being grateful, honoring seniority, being humble, maintaining a good spirit, maintaining tradition, providing donations, remaining united, having good rules and orders for administration, etc?⁽³⁾.

The authors' ethics may be right, wrong, or even at an impasse. If the authors are doing anything against the principles of ethics, it is clearly that the authors are wrong. If the authors are faced with a decision to perform an abortion on a rape case, which is medically indicated and with legal permission, but is against their religion and their belief in the principles of ethics, then the authors have an ethical dilemma⁽⁶⁾. What should be done?

Keywords: *Ethics, Health care personnel*

J Med Assoc Thai 2006; 89 (10): 1798-801

Full text. e-Journal: <http://www.medassocthai.org/journal>

References

1. Chutivongse S. The decline in medical ethics and professionalism. *J Med Assoc Thai* 1998; 81: 206-11.
2. Chaturachinda K. Credibility of our profession. *J Med Assoc Thai* 1999; 82: 103-6.
3. Hongladarom S. Medical Ethics in the changing cultural milieu of Thai society. *J Med Assoc Thai* 1999; 82: 1174-80.
4. Thairath Daily Newspaper. Social news. August 1, 2006.
5. Prathnadi P. Proper practice. In: Phasavasdi S, Taneepanichskul S, Tannirandorn Y, Pruksapong C, Wilde H, editors. *Medical ethics*. Bangkok: OS Printing House; 2003: 39-56.
6. Wisadavet W. Important theory on ethics. In: Phaosavasdi S, Taneepanichskul S, Tannirandorn Y, Pruksapong C, Wilde H, editors. *Medical ethics*. Bangkok: OS Printing House; 2003: 1-19.

จริยธรรมของผู้ให้บริการด้านสุขภาพ

สุทธิต เมาส์สวัสดิ์, สุรศักดิ์ ฐานีพานิชสกุล, เยื่อน ต้นนิรันดร, วรพงศ์ ภูพงษ์, บุญชัย เอื้อไพโรจน์กิจ, ชุมศักดิ์ พุกษาพงษ์, เอื้อชาติ กาญจนพิทักษ์

ปัจจุบันสังคมเห็นจริยธรรมเป็นเรื่องสำคัญมาก เหมือนกับว่าถ้าไม่มีจริยธรรมแล้วสังคมไทยจะประสบอุบัติเหตุร้ายแรง หรือ เป็นโรคที่น่ารังเกียจถึงล้มละลายได้ ซึ่งเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นทั่วไปทุกแห่ง พร้อมกับมีอารมณ์ที่น่ากลัว มีความนิ่งเฉย และหวาดระแวงแก่กันและกัน ทั้งนี้สาเหตุหนึ่งเป็นเพราะสังคมถูกกระตุ้นบ่อย ๆ วันละหลาย ๆ เวลา ทุกวัน ทุกเดือน เป็นปี ๆ ผ่านสื่อทุกชนิด ทำให้คนจำนวนมากที่ขยันอยู่ในวัยฉกรรจ์ทำงานหนักเพื่อหาเลี้ยงตนเอง และครอบครัว ได้กินน้อย พักผ่อนไม่เพียงพอ และบางรายเงินที่หาได้ก็ไม่พอกับรายจ่าย ความเหน็ดเหนื่อยกับแรงกระตุ้นดังกล่าวทำให้เกิดอารมณ์โน้มเอียงไปว่าไม่ได้รับความยุติธรรม ถูกเอารัดเอาเปรียบจากบุคคลบางคน บางกลุ่ม ทั้งด้านผลประโยชน์และจิตใจ

จริยธรรมที่ถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือทำลายกันจึงเป็นเรื่องน่าสะพรึงกลัว ท่านผู้อ่านเคยสังเกตว่าบุคคลในรายการโทรทัศน์เกือบทุกช่องมีความเป็นห่วงและพูดอยู่เสมอว่าสังคมเสื่อมลง แต่พฤติกรรมของบุคคลเหล่านั้นในขณะออกทีวี มีสีหน้า แววตา น้ำเสียง ความคิดและคำพูดเป็นตัวอย่งให้แก่บุตรหลานของเราได้อย่างไร เมื่อสิ่งแวดล้อมมีพิษเช่นนี้ แล้วเราจะหวังอะไรกับอนาคตที่จะเปลี่ยนไปจากอดีตที่เคยเป็นในเรื่องเช่น ความอ่อนน้อมถ่อมตน การมีสัมมาคารวะ การรู้จักที่ต่ำที่สูง การมีกฎระเบียบ วินัยในการบังคับบัญชาและการปกครอง

จริยธรรมมีได้ทั้งถูกผิด และเป็นปัญหา ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับพื้นฐานของแต่ละบุคคล หลักของจริยธรรมที่ทุกท่านทราบกันดีแล้วคือ

1. สิทธิ
2. ความยุติธรรม
3. ความซื่อสัตย์
4. ความลับ
5. การประพฤติดี
6. การเว้นการประพฤติชั่ว

สิทธิ: ข้อพิจารณา

1. การรักษาสิทธิของตนเอง
2. การเคารพสิทธิของผู้อื่น
3. การไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น
4. การปกป้องสิทธิของผู้อื่น

ความยุติธรรม: ข้อพิจารณา

1. การเข้าถึงบริการด้านสุขภาพเท่าเทียมกัน
2. ได้รับบริการด้านสุขภาพที่ได้มาตรฐาน

3. ข้อมูลที่เป็นเท็จ และจริงเพื่อนำไปประกอบการตัดสินใจ

ความลับ: ข้อพิจารณา

1. คำบอกเล่า บันทึกประวัติ
2. รายงานผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ
3. การไม่ระมัดระวังในขณะพูดในที่สาธารณะ ในลิฟท์ ร้านอาหาร ในงานเลี้ยง ป้ายรถเมล์ ในร้านสะดวกซื้อ หรือ ในร้านค้า
4. การพูดความจริง หรือ วาจาสุภาพ ประกอบด้วย วาจาสัตย์ อ่อนหวาน เป็นประโยชน์ จิตเมตตา และ กล่าวตามกาลเวลา

ความประพฤติดี: ข้อพิจารณา

1. มีความรู้ดี
2. มีจรรยาบรรณในวิชาชีพ
3. เทคโนโลยีทางการสาธารณสุขและค่าใช้จ่าย
4. อธิปไตย 4
5. พรหมวิหาร 4
6. มรรค 8
7. การปฏิบัติต่อผู้ป่วย และญาติ
8. หน้าที่ต่อชุมชน
9. เพื่อนร่วมงาน
10. การดูแลตนเอง
11. รู้จักอด อดทนต่อความยากลำบาก ต่อความโกลาหลและอดกลั้นต่อสิ่งเย้ายวน และรู้จักกาย มีความยับยั้งชั่งใจ รู้จักพอ
12. โกรธไม่เป็น ไม่เกียจคร้านในหน้าที่การงาน เหนื่อยไม่เป็น ทิวไม่เป็น ง่วงไม่เป็น อย่าทำหน้าบึ้ง ไม่สั่งสรรคร์กับคนพาล ไม่ละโมภ อย่าเอาแต่ได้ อย่าแสดงโทสะร้ายกาจทั้งคำพูดและการกระทำ ไม่แสดงความขุ่นเคืองออกมาทางสีหน้า และแววตา ไม่พยาบาทอาฆาต ไม่อิจฉาริษยา อย่าลบหลู่คุณท่าน อย่าตีเสมอหรือยกตนเทียบผู้อื่น อย่าได้ร้าย อย่าเบียดเบียน อย่าตระหนี่ อย่าเห็นแก่ตัว อย่าทำตนเป็นคนเจ้าเล่ห์ พูดจาเท็จ ส่อเสียด พูดคำหยาบเพื่อจ้อ อย่าดี้อัน อย่าทะนงตัว อย่าดูหมิ่นล่วงเกิน อย่าเมาลาภ ยศ สุข สรรเสริญ รูป รส กลิ่น เสียง ทรัพย์ กามารมณ์ อย่าดูถูกคน อย่าฝึกฝนในอบายมุข อย่าปล่อยละวางงานของสังคม อย่าทะเลาะถะยาน

มารยาทที่ไม่ควรประพฤติ (เพราะจะทำให้เกิดอันตรายต่อผู้ป่วย)

1. ประมาท เลินเล่อ หลงลืม หลงตน ขาดสติ ฟุ้งซ่าน ความไม่รอบคอบ ขาดความอดทน ทุเบา
2. ให้บริการไม่ได้มาตรฐาน เช่น ใช้ยาผิดขนาด ผิดโรค และผิดคน หรือ ทำการผ่าตัดที่ให้การวินิจฉัยผิดเป็นต้น
3. โสมณา โอ้อวด เกินจริง
4. การขายตรง

5. ให้บริการสาธารณสุขที่ไม่มีข้อบ่งชี้
 6. การรับสินบน
 7. การเปิดเผยความลับ
 8. การปฏิบัติต่อกันอย่างไม่เหมาะสม เช่น การพูดจาซ้ำเติม การวิพากษ์วิจารณ์ความผิดของผู้อื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในที่สาธารณะ ทำตัวเป็นเจ้าของเล่ห์ปากกับใจไม่ตรงกัน หรือ พูดเท็จ
-